

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

20 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Dubăsari Valeriu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 septembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

PEGZA Anatolie XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat din XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.04.2019 – 11.06.2019;

Instanța de apel: 16.07.2019 – 24.09.2020;

Instanța de recurs: 07.12.2020 – 20.01.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Central, din 11 iunie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Pegza Anatolie a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 8 luni, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activități ce țin de circuitul drogurilor pe termen de 2 ani.

Cererea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată a fost respins.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Pegza Anatolie în comun cu alte persoane, acționând în mod intenționat și urmărind scopul înfăptuirii circulației ilegale a drogurilor, cu scop de înstrăinare și obținere a unor profituri de pe urma activității în cauză, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând și dorind survenirea consecințelor social periculoase, coordonând și repartizând rolurile exacte între ei, în vederea comiterii infracțiunii privind circulația ilegală a drogurilor, pe parcursul anului 2018, ilegal a intrat în posesia unei cantități de droguri, pe care ulterior le înstrăina contra plată personal,

precum și prin intermediul altor coparticipanți, diverselor persoane din XXXXX, și alte localități ale țării, în următoarele circumstanțe:

O altă persoană în perioada nestabilită a anului 2018, în mai multe rate, a procurat de la altă persoană droguri sub formă de cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201(C₂₀H₂₈FN₃O₃), pe care ulterior le înstrăina contra sumei de 200 lei fiecare doză lui Pegza Anatolie precum și altor persoane nestabilite XXXXX, și alte localități ale țării. La fel, urmare a activității sale criminale s-a stabilit că altă persoană în perioada lunilor mai-iunie ale anului 2018, având o înțelegere cu altă persoană prin care au convenit realizarea drogurilor contra sumei de 200 lei, dintre care unei persoane, îi revenea din fiecare tranzacție suma de 50 lei, i-a realizat droguri sub formă de cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201(C₂₀H₂₈FN₃O₃), iar ulterior altă persoană, continuând intenția sa criminală și având scopul înfăptuirii circulației ilegale a drogurilor, cu scop de înstrăinare și obținerii unor profituri de pe urma activității în cauză, a realizat drogurile procurate lui Pegza Anatolie, care la rândul său la data de 08.06.2018 le-a înstrăinat contra sumei de 200 lei unui agent sub acoperire în cadrul măsurii speciale de investigație - achiziție de control.

Conform raportului de expertizei nr.34/12/2-R-558 din 21.11.2018 s-a stabilit că masa vegetală uscată, mărunțită, de culoare galbenă, conținea cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201(C₂₀H₂₈FN₃O₃), cantitatea masei vegetale de culoare galben (materie uscată) constituia 0,455 gr, adică proporții deosebit de mari și potrivit scrisorii Instituției Medico-sanitare Publice, Dispensarul Republican de Narcologie al Ministerului Sănătății cu nr.01-12/632 din 18.04.2017, reprezenta analog al substanței stupefiante AB-PINACA- CHM, care este inclusă în Tabela 1, „Substanțele stupefiante și substanțe psihotrope Neutilizate în scopuri medicinale”, „Lista nr.1 substanțele psihotrope”.

Pegza Anatolie, acționând în mod intenționat și urmărind scopul înfăptuirii circulației ilegale a drogurilor, cu scop de înstrăinare și obținere a unor profituri de pe urma activității în cauză, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând și dorind survenirea consecințelor social periculoase, pe parcursul anului 2018, ilegal a intrat în posesia a unei cantități de droguri, pe care le păstra la domiciliul său, iar la data de 11.12.2018, în procesul efectuării percheziției la domiciliu lui Pegza Anatolie XXXXX, a fost depistat și ridicat un pachet de hârtie cu masă vegetală mărunțită de culoare galbenă cu miros specific.

Conform raportului de expertiză judiciară nr.34/12/2-R-1266 din 21.01.2019 s-a stabilit că, masa vegetală de culoare galbenă depistată și ridicată în pachetul de hârtie reprezenta produsul etnobotanic care conținea cannabinoidul sintetic MDMB (N)-2201 care reprezintă analog al substanței stupefiante AB-PINACA-CHM, în cantitate de 0,254 gr., materie uscată, adică în proporții deosebit de mari, care sunt incluse în Tabela 1, „Substanțele stupefiante și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri

medicinale pe care ultimul o păstra la domiciliu său în scop de înstrăinare a drogurilor pe teritoriul RM, în nordul țării inclusiv și în XXXXX.

În total cantitatea ilegală a drogurilor pe care a deținut-o Pegza Anatolie în scop de înstrăinare, a fost de 0,709 gr, care constituia proporții deosebit de mari.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror, inculpat și de avocatul Ciocanu Aliona în interesele inculpatului, prin care au solicitat casarea sentinței Judecătoriei Bălți.

3.1 Procurorul în motivare a invocat ilegalitatea sentinței în latură cu neîncasarea cheltuielilor de judecată.

Fiind examinată cauza penală în procedură simplificată, s-a stabilit că au fost suportate cheltuieli în mărime de 3560 lei pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/2-R-558 din 21.11.2018-1680 lei (f.d.127-130, V.1), nr. 34/12/2-R-1266 din 21.01.2019-1680 lei (f.d.153-159, V.1) și 200 lei utilizați în MSI - achiziția de control (f.d.117-118 V.1).

În contextul prevederilor art. 227-229 Cod de procedură penală, menționează că legea permite ca cheltuielile judiciare să fie suportate de condamnați, însă instanța de judecată neîntemeiat a respins încasarea cheltuielilor judiciare respective, ignorând solicitarea acuzatorului de stat.

3.2 Pegza Anatolie a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde, deoarece a format o familie nouă și nu dorește să o piardă, iar el este unica sursă de venit în familie.

3.3 Avocata Ciocanu Aliona în interesele inculpatului a invocat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei cu emiterea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit de prima instanță în partea ce ține de numirea pedepsei de 4 ani și 8 luni, prin reducerea pedepsei conform art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, prin calcularea a două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.

În motivarea apelului a indicat că închisoarea este una dintre cele mai grave pedepse și se aplică doar în cazurile, când corectarea și reeducarea condamnatului nu este posibilă fără izolarea lui de societate.

Până în prezent, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, în 39 cauze, condiții proaste de detenție în mai multe locuri de detenție din Republica Moldova. Chiar și în 2018 Republica Moldova a fost condamnată pentru condiții inumane și degradante de deținere a condamnaților în penitenciare.

Tot mai multe plângeri sunt privind condițiile neadecvate de detenție. Cele mai multe petiții cu asemenea conținut sunt adresate din Penitenciarele nr. 13 din mun. Chișinău, nr. 11 (Bălți), nr. 2 (Lipcani), nr. 15 (Cricova), nr. 18 (Brănești). În special acestea se referă la suprapopularea instituțiilor penitenciare; iluminarea insuficientă a spațiilor de detenție; lipsa unor condiții minime necesare pentru igiena personală a deținuților.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 24 septembrie 2020, apelurile declarate de procuror și de inculpat au fost respinse ca nefondate. Apelul avocatei Ciocanu Aliona în interesele inculpatului a fost admis, cu casarea parțială a sentinței și a fost pronunțată o nouă hotărâre potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care a fost redus termenul de pedeapsă în legătură cu încălcarea drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

S-a dedus din pedeapsa numită lui Pegza Anatolie prin sentința Judecătorei Bălți sediul Central din 11.06.2019 sub formă de 4 ani 8 luni închisoare în penitenciar de tip închis, arestarea preventivă pe un termen de 62 zile de la 11.12.2018 până la 11.02.2019, conform prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, calculându-se două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv și a fost redusă pedeapsa închisorii cu 124 zile, cu executarea pedepsei închisorii pentru termenul rămas.

În rest s-au menținut dispozițiile instanței de fond.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, referitor la apelul declarat de procuror, instanța de apel a considerat absolut nefondată solicitarea de încasare a cheltuielilor judiciare de la inculpat, mai ales că procurorul nu a indicat careva motive în apelul declarat cu referire la solicitarea dată.

Potrivit practicii judiciare constante, până la intrarea în vigoare a Legii nr.316 din 22.12.2017 (în vigoare din 09.02.2018), în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei urmau a fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat, dar nu a inculpatului.

Instanța de apel a menționat, că fapta incriminată inculpatului a fost comisă pe parcursul anului 2018, ulterior fiind dispuse expertize pe caz în vederea demonstrării vinovăției inculpatului.

După cum rezultă din materialele cauzei, în scopul stabilirii adevărului în cauză, în faza de urmărire penală au fost efectuate expertize judiciare, soldate cu întocmirea raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/2-R-558 din 21.11.2018 cu cheltuieli în sumă de 1680 lei, raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/2-R-1266 din 21.01.2019 cu cheltuieli în sumă de 1680 lei și 200 lei utilizați la efectuarea achiziției de control, iar în total cheltuieli judiciare în sumă de 3560 lei, acestea fiind cheltuieli suportate în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Astfel, în cazurile dispunerii expertizei de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei urmează a fi achitate din contul mijloacelor bănești ale bugetului de stat, dar nu ale inculpatului, după cum a solicitat acuzarea.

S-a considerat nefondat și apelul declarat de inculpat, care solicita aplicarea unei pedepse mai blânde decât închisoarea, deoarece în aspectul dat, nu s-au constatat temeiuri de stabilire a unei pedepse mai blânde inculpatului decât închisoarea, pedeapsa numită de instanța de fond anume sub formă de închisoare cu executare reală fiind una corect individualizată și corespunde scopului pedepsei penale.

Reieșind din circumstanțele cazului și ținând cont de scopul pedepsei penale, de faptul că inculpatul a depus cerere, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța de fond a considerat că inculpatului urmează de-i stabilit pedeapsă cu închisoare, luând în considerație prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, stabilind pedeapsa de 4 ani și 8 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activității ce țin de circuitul drogurilor pe termen de doi ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În aspectul dat, temei de aplicare a unei pedepse mai blândă nu s-a stabilit, fiind respectate prevederile legale, inclusiv, fiind numită pedeapsa cu respectarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală privind reducerea limitelor pedepsei închisorii cu o treime, fiind numită pedeapsa inculpatului la limita minimă prevăzută de lege, astfel că o altă pedeapsă mai blândă nu poate fi aplicată inculpatului, în legătură cu ce afirmațiile expuse în apel se resping.

Referitor la apelul declarat de avocata Ciocanu Aliona, instanța a constatat temei pentru a interveni în acest aspect, considerând necesar, în condițiile art. 385 alin. (5) Code de procedură penală de a reduce pedeapsa penală stabilită ultimului, ca urmare a constatării faptului deținerii acestuia în Penitenciarul nr.11 Bălți, pe o perioadă de 62 zile, în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În raportului administrației Penitenciarului nr.11 Bălți s-a invocat aflarea inculpatului pe parcursul unei perioade îndelungate de timp, în mai multe celule din penitenciar, care erau supraaglomerate și care nu corespund cerințelor minime și standardelor R. Moldova și normelor internaționale, fapt confirmat prin raportul Comitetului pentru combaterea torturii din 04.01.2018 și raportul Departamentului de Stat al SUA, referitor la încălcarea drepturilor fundamentale ale Omului în Republica Moldova, fapt confirmat în răspunsul administrației P-11 Bălți despre nerespectarea normelor spațiului locativ și suprapopulației celulelor.

Potrivit raportului, precum și potrivit explicațiilor date în instanța de apel de către reprezentantul Penitenciarului nr.11 Bălți Rusu Daniela, s-a considerat, că Pegza Anatolie s-a aflat în condiții de detenție acceptabile și care corespund minimului.

Astfel, instanța de apel a considerat că, dificultățile cu care s-a confruntat Pegza Anatolie pe parcursul detenției sale în Penitenciarul nr.11 Bălți în calitate de prevenit, au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției și au atins pragul de

severitate contrar art. 3 din Convenție, aceste condiții fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în penitenciarul vizat.

În sensul dat, conform prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.

Reieșind din stipulările legale, reducerea pedepsei în varianta: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, se efectuează doar pentru perioada aflării în arest preventiv a învinuitului pe perioada urmăririi penale și a inculpatului în instanța de judecată, până la pronunțarea sentinței de condamnare la pedeapsa închisorii cu ispășire în penitenciar, având în vedere prevederile legale, prevăzute de art. 175 alin. (2), 185 și 186 Cod de procedură penală și care indică faptul, că privarea de libertate, ca măsură preventivă sub forma arestării preventive, poate fi aplicată doar față de o persoană, în privința căreia încă n-a fost pronunțată o sentință (în prima instanță, sau o decizie (în instanța de apel) de condamnare la închisoare cu executare în Penitenciar și această măsură preventivă se alege în corespundere cu prevederile art. 5 alin. (3) lit. c) al CEDO, și nu art. 5 alin. (3) lit. a) CEDO.

Având în vedere distincția normelor procedural penale aplicabile în dependență de calitatea deținutului la momentul deținerii sale, instanța de apel a constatat că Pegza Anatolie s-a aflat în condiții precare de detenție în penitenciar pe o perioadă de 62 zile în calitate de prevenit, de la 11.12.2018 până la 11.02.2019, în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Respectiv, în condițiile art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, Pegza Anatolie beneficiază de reducerea pedepsei numite sub formă de închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, calculându-se două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, adică cu 124 zile, cu executarea pedepsei închisorii pentru termenul rămas.

Totodată Curtea de Apel a conchis, că deținerea sub arest a lui Pegza Anatolie, după pronunțarea sentinței de condamnare la închisoare cu executare în penitenciar, adică după 11.06.2019, constituie nu măsură preventivă - arestarea preventivă, în sensul art. 185 Cod de procedură penală și art. 5 alin. (1) lit. c) CEDO, dar executarea pedepsei închisorii dispuse de un tribunal competent, în sensul art. 5 alin. (1) lit. a) CEDO și astfel, Pegza Anatolie, în caz că consideră că și după 17.11.2015 i-au fost încălcate drepturile acestuia privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, nu este lipsit de dreptul să se adreseze cu o plângere în instanța de judecată din raza de activitate a organului sau instituției care execută pedeapsa, care

poate adopta o hotărâre, conform prevederilor art. 473⁴ alin. (4) și alin. (5) Cod de procedură penală, or, dânsul deja execută o pedeapsă privativă de libertate.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei cu încasarea în contul statului de la inculpat a cheltuielilor de judecată în sumă de 3560 lei.

În motivare recurentul a indicat că, decizia instanței de apel este absolut neargumentată în latura respingerii cerinței de încasare din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată.

Expertizele au fost efectuate până la intrarea în vigoare a Legii nr. 316 din 22.12.2017, or expertizele au fost efectuate la 21.11.2018 și respectiv 21.01.2019. Menționează că suportarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea infracțiunii, care impune desfășurarea urmăririi penale și judecarea cauzei pentru aplicarea legii penale celui care a comis-o.

Drept urmare, cheltuielile de judecată sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi suportat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Procurorul indică ca temei de drept pentru casarea deciziei recurate pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, însă de fapt recurentul invocă dezacordul cu soluția instanței de apel privind respingerea încasării de la inculpat a cheltuielilor de judecată în mărime de 3560 lei, pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/2-R-558 din 21.11.2018 în sumă de 1680 lei, raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/2-R-1266 din 21.01.2019 în sumă de 1680 lei și 200 lei utilizați la efectuarea achiziției de control.

Verificând materialele cauzei, Colegiul penal constată că, temeiurile invocate de recurent, prevăzute în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor

invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Cu referire la solicitarea recurentului precum că instanța de apel nefondat a respins încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în beneficiul statului, Colegiul reține ca fiind argumentată poziția instanței de apel și în acest sens, or, potrivit art. 227 Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Colegiul respinge argumentele procurorului, ca nefondate, deoarece la judecarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 229 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, care stipulează că *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului și instanța poate elibera de aceste cheltuieli, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judicative poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.*

Concomitent, soluția instanței de apel este susținută și de prevederile art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală, adică cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa referitor la cheltuielile de judecată pentru rapoartele de expertize judiciare, sunt juste iar criticile recurentului nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel. Reținând prevederile sus menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de procuror și, potrivit legii decide inadmisibilitatea lui, ca fiind vădit neîntemeiat.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescise la art. 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, iar temei pentru

admiterea recursului ordinar declarat de procuror nu există și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea lui ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Dubăsari Valeriu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 septembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe PEGZA Anatolie XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 februarie 2021.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion